

betale. Spørgsmaalet bliver dernæst: hvem kommer til at betale Resten af denne Difference, hvem kommer til at betale for, at en Rejsende kommer til at gjøre en meget betydelig Omvei? Svaret bliver et af to; enten kommer Staten til at betale gennem betydelige aarlige Tilskud, eller ogsaa maa man, hvis Staten ikke skal betale, lægge paa Taxterne, og det bliver da de Kortvejs-Rejsende, der i Virkeligheden komme til at betale. Derfor vi holde os til de 8 p. Mill som ibet virkelige Udgift, saa er det klart, at dette for 14 Mill udgjør 7 Mk. , og Differencen imellem 7 Mk. og 90 p. maa enten Staten spæde til, eller ogsaa maae i Virkeligheden de øvrige Rejsende, der benytte Banen, igennem forhøiede Taxter dække denne Meerudgift, som nødvendigviis maa tilveiebringes for at holde Balance imellem Indtægter og Udgifter. Det bliver naturligviis atter dem, som man maa see mindst har tænkt paa, at det vil gaae ud over, det bliver atter Landboerne, der komme til at betale for Kjøbstadboernes og de langvejs-Rejsendes Befordring, som de slet ikke have Noget at gjøre med. Det Naturlige er, at der skal betales efter den Veilængde, der i Virkeligheden befordres paa, og dette Princip er ogsaa altid fulgt i Postvæsenet, fordi man har seet, at Conseqvensen af det Modsatte ligesom vilde lede til et meget betydeligt Tab. Det er kun en Anvendelse af dette simple Princip, hentet fra Postvæsenet, som jeg her tillader mig at gjøre opmærksom paa med Hensyn til Jernbanevæsenet, og som vil findes uforeneligt med Fleertallets Forslag.

Derfor man nu sammensætter de forskjellige Indvendinger, som jeg har tilladt mig at anføre imod Fleertallets Forslag, som jeg ingenlunde skal fragaae, med megen Dygtighed er forsvaret af min ærede Nabo tilvenstre (Ordføreren), saa troer jeg, at det maa indrømmes, at der ikke er saa ganske Lidet, der taler for Bysystemet, om ikke for Bysystemet i dets hyerste Conseqvenser, men dog for det, som Princip taget. Det ærede Fleertals Forslag ligger efter min Mening fornemmelig af tre Grundmangler. Det, som man skal gjøre sig til Opgave ved Jernbaner, er for det Første en tredobbelt

Billighed; for det Andet en tredobbelt Hurtighed og for det Tredie en tredobbelt Hyppighed fremfor de nuværende Befordringsmidler. Naar disse tre Egenstaber ikke ere forenede, saa giver jeg ikke det Mindste for Jernbanerne; ja, jeg indrømmer, at jeg med Jernbanernes Modstandere er tilbøielig til at sige, at de kun ere til Behagelighed og ikke til Nytte. Naar man ikke ved Jernbanerne kan komme til lave Taxter, en god og hurtig Befordring og en hyppig Benyttelse uden Omvei og Tidspilde, saa er det ikke værd at efterstræbe dem, og dette kan aldeles ikke opnaaes ved det ærede Fleertals Forslag. Det kan med disse Mangler ikke nytte, at man siger, at det er et simpelt, billigt og hensigtsmæssigt System og at man kan høde paa Omveiene ved lave Taxter; efter min Mening vil dette System gennemført i det praktiske Liv, aldrig staae sin Prøve. Derfor er det ogsaa Tilfældet, at alle de Kyndige, der have beskæftiget sig med Undersøgelser angaaende vore Forhold, altid have forlangt Ænhed i Systemet. Man vil see, at baade den tidligere Indenrigsminister og den nuværende Indenrigsminister begge paa det Bestemteste have udtalt sig imod Fleertallets Anskuelse, og jeg kan dertil føie, at jeg ogsaa troer, at det er alle Kyndiges Mening i Ulandet, at et indviklet Sidedaneshystem i forholdsviis dårlige Ægne er noget af det Førdærligste, man kan etablere. Jeg skal tillade mig hertil endnu at knytte den Bemærkning, at jeg ved, at Sir Petos nuværende Hoved-Ingenieurer ere komne, igennem Undersøgelse af de locale Forhold, til netop det selsomme Resultat, ibet de begge, og det er jo Mænd af Anseelse og Dygtighed, betegne Fleertallets System som uhenigtsmæssigt. Men ibet jeg saaledes ikke paa nogen Maade, saa gjerne jeg endogsaa vilde rette min Anskuelse efter Fleertallets, kan tilraade det ærede Thing at vedtage dets Forslag, skal jeg ikke nægte, at jeg paa den anden Side har nogen Betænkelighed ved ubetinget at gaae ind paa Mindretallets Forslag. Det er derfor, jeg har tilladt mig at stille det Endringsforslag med Hensyn til Linieretningen, som i alt Fald kan danne en Middelvei mellem begge de to Systemer. Jeg har nemlig, som det ærede Thing vil see, tilladt mig at foreslaae,